

Від чого я люблю москаля

Панас Мирний

Через те не люблю парубків.
Парубки не уміють любити,
Не уміють мене цілувати,
І, цілуючи, душу відкрити.

Через те не люблю паничів.
Паничі не до мислі мені:
У їх серця, здається, нема,
А хоч є – то і ті кам'яні.

А за те я люблю москалів,
Що москаль сиротина собі;
По всім світу широкім гуля,
І нема йому всюди рідні.

Хто ж пригорне його, молоде,
Хто на лоні зігріє своїм?
В грудях б'ється серденько палке,
Душа просить живої душі.

А де взять? Приходи, прилети
Ти до мене, моє сердень,
Біля серця зігрію тебе,
В моїм серці ти найдеш свій рай!

Від того ж я люблю москаля,
Що москаль сиротина собі.
По всім світу широкім гуля,
І нема йому всюди рідні.